

SOMOGYI GYŐZŐ

Arcképek nál

Somogyi Győző (Budapest, 1942. július 28. –) a Nemzet Művésze címmel kitüntetett, Kossuth-díjas magyar grafikus és festő kiváló művész.

A magyar történelmi viseleteket, a népi építészetet kutatja és rajzolja. A Magyar Művészeti Akadémia tagja (1997). 1956–1960 között a Képzőművészeti Gimnáziumban tanult. 1960–1964 között a Kossuth Nyomdában segédmunkásként, majd szakmunkásként dolgozott, itt tanulta meg a sokszorosító grafikai eljárásokat.

A papi hivatást választotta, 1962–1968 között a budapesti Római Katolikus Hittudományi Akadémia hallgatója volt. 1967-ben szentelték pappá. 1968-ban doktorált egyháztörténetből. 1968–1975 között munkáspapként tevékenykedett. 1971–1975 között a Tömő utcai kápolnában segédlelkészi beosztásban szolgált, a lelkesítő szolgálat mellett fizikai munkát is kellett vállalnia, hogy fenntartsa magát.

1972-ben Markó György nyomdász a szitanyomás művészetét mutatta meg neki. Az 1970-es években kijutott Párizsba, Rómába, Romániába, legnagyobb hatást gyakorolt művészetére az 1980-as görög útja.

1973 óta rendez grafikai kiállításokat, és ettől az évtől kezdve a Művészeti Alap és a Magyar Képzőművészeti Szövetség tagja.

1975-ben kilépett az egyházi rendből és szabadfoglalkozású képzőművész lett.

1980 óta elsősorban fest. 1985 óta Salföldön gazdálkodik.

1997 óta a Magyar Művészeti Akadémia tagja, 2004 óta elnökségi tagja.

A Káli-medence Környezetvédő Társaság tagja.

Művészetének témáit a természetből, a mindennapi életből, a bibliából és a hadtörténelmi eseményekből meríti. Hagyományos ikonszerű történelmi-népies stílus jellemzi, de a 20. század stílus irányai, köztük a konstruktivista művészet, is hatást gyakoroltak rá, főleg tájképfestményeire.

Legnagyobb alkotása 100 magyar hadtörténelmi személyiség arcképeinek megfestése (1986–1996), amely eredendően A magyar hősök arcképcsarnoka címen jelent meg kiállításokon és könyv-alakban.

„A Magyar hősök arcképcsarnoka Attila hun királytól Maléter Pál ezredesig bezárólag azon hősöknek kíván emléket állítani, akik viharos történelmünk során a hazát védelmezték.

A művész különös gonddal festette le az ábrázoltak öltözékét: az egyenruhák, fegyverek, címerek, rendjelek korhűk, aprólékos kidolgozásuk komoly előtanulmányokra vall.”

